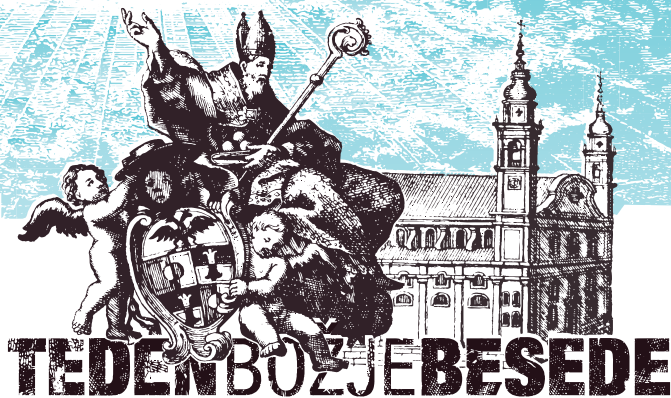

22. 6. 2025–29. 6. 2025 * LV * 2317

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

12. NEDELJA MED LETOM

»Duha naklonjenosti in prošenj bom razlil nad prebivalce Jeruzalema.« Duha naklonjenosti pač z njegove strani, duha prošenj pa z naše. In to je zdravo razmerje med Bogom in človekom. Prerok je pač mislil na oni Jeruzalem in ob njem omenil tistega, ki so ga prebodli, potem pa z vprašljivim začudenjem in žalovanjem gledali vanj. Skrivnostnost in dragocenost preroške besede je, da ob tem, ko o nečem govori, nakazuje nekaj večjega, kar se bo zgodilo kasneje. Mi namreč že vemo tudi za drugi Jeruzalem, ki mu po domače pravimo nebesa, in poznamo tega, ki so ga prebodli – in smo ga tudi mi, potem pa z obžalovanjem iskali Božji pogled, ker se je izgubila sled poti v življenje, pa s tihim zaupanjem v Božjo naklonjenost: danes raje pravimo Božje usmiljenje. Saj v pogovorih z Bogom redno začnemo s prošnjami, hvaležnost pride navadno

precej pozneje. Zato pa je hvaležnost čudovito vedra spremljevalka starosti. Prosimo za tisto, kar mi menimo, da potrebujemo, prevečkrat v čisto zemeljskih okvirih in vsebinah. Nas bo že opozoril, da je življenje več kot hrana in telo več kot obleka, pa tudi milost več kot vsi darovi telesa in duha na zemlji. Enkrat so nam že poskušali dopovedati, da je po vsaki taki prošnji pametno dodati: »A naj se zgodi po tvoji volji.« So pa stvari, za katere tega ni treba dodajati. Smešno bi izzvenelo, če bi mu govorili: »Odpusti nam grehe, če ti meniš, da je tako dobro,« ko pa z očetovsko ljubeznijo komaj čaka, da nas spokorjene objame. Ali: »Daj mi svojo milost,« ko pa nas ta njegova naklonjenost obseva že v tem, da se ta prošnja v nas rodi. In na tak način prosimo tudi za srečno smrt in zveličanje v novem Jeruzalemu.

Anton Slabe

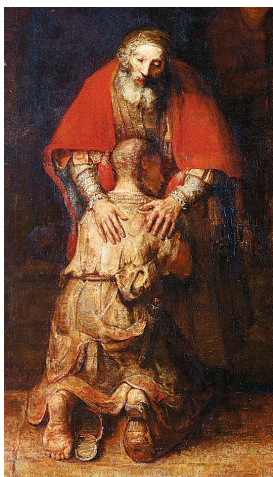
ROMARJI UPANJA – iz katehez pokojnega papeža Frančiška o upanju

SEDEMNAJSTA KATEHEZA: Božje očetovstvo, vir našega upanja

»Nekoč je na nekem kraju molil. Ko je nehal, mu je eden izmed njegovih učencev dejal: 'Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.' Rekel jim je: 'Kadar molite, recite: Oče! Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi tvoje kraljestvo. Naš vsakdanji kruh nam dajaj od dne do dne in odpusti nam naše grehe, saj tudi sami odpuščamo vsakomur, ki nam je dolžan, in ne vpelji nas v skušnjava!« (Lk 11,1-4).

Jezusove učence je presenečalo dejstvo, da se je Jezus večkrat umaknil v samoto in se 'potopil' v molitev. Zato ga nekega dne prosijo, naj tudi njih nauči moliti. Tako jim posreduje molitev, ki je postala najpomembnejša krščanska molitev: *očenaš*. Vsa skrivnost krščanske molitve je zaobjeta v tej besedi. Treba pa je biti pogumen, da Boga imenujemo Oče.

Boga klicati z imenom Oče namreč ni nekaj samoumevnega. Gre za izraz, ki nas postavlja v zaupen odnos z njim, kakor otroka, ki se obrne na svojega očeta, saj ve, da ga ta ljubi in zanj skrbi. To je velika revolucija, ki jo krščanstvo vtisne v človeka, saj nas ob tem skrivnost Boga ne straši več, nas več ne stiska in ne vznemirja. Jezus nam razkrija, da je Bog dober Oče, in nam, kakor nekoč prestrašenim ženam ob praznem grobu, pravi: »Ne bojte se!«

Je kot Oče iz prilike o usmiljenem očetu, ki je do svojih sinov ena sama ljubezen (prim. Lk 15,11-32). Oče, ki sina ne kaznuje zaradi njegove nespameti in ki mu da celo delež dediščine in mu dovoliti, da odide

od doma. Bog je oče, pravi Jezus, a ne na človeški način, saj na tem svetu ni očeta, ki bi se obnašal tako kakor ta iz prilike. Bog je Oče na svoj način: dober, nezaščiten pred človekovo svobodno voljo, zmožen sklanjati le glagol 'ljubiti'. Ko se uporni sin, potem ko je vse napravil, navsezadnje vrne v rojstno hišo, oče ne uporablja meril človeške pravičnosti, temveč predvsem čuti potrebo po odpuščanju.

S svojim objemom dá sinu vedeti, da ga je v vsej tej dolgi odsotnosti pogrešal, da je boleče manjkal njegovi očetovski ljubezni. Kako neizmerna skrivnost je ta Bog, ki goji takšno ljubezen do svojih otrok!

Morda prav zato apostol Pavel ni želel prevesti v grščino besede, ki jo je Jezus v aramejščini izgovarjal »abbà«. Sveti Pavel se v svojih pismih dvakrat dotakne te teme (glej Rim 8,15; Gal 4,6) in obakrat to besedo pusti neprevedeno, v isti obliki, v kakršni je zazvenela na Jezusovih ustnicah: »abbà«, izraz, ki je še intimnejši od »oče« in ga nekateri prevajajo kot »očka«, »tati«.

Vse to nam govori o tem, da ljudje nikoli nismo sami. Lahko smo oddaljeni, sovražno nastrojeni, lahko celo trdimo, da smo 'brez Boga'. Evangelij pa nam razodeva, da Bog ne more biti brez nas, Bog ne more biti Bog brez človeka. Ta gotovost je vir našega upanja, ki ga najdemo zapisanega v vseh prošnjah očenaša.

Ko potrebujemo pomoč, nam Jezus ne pravi, naj se umaknemo in zapremo vase, ampak naj se obrnemo na Očeta in ga z zaupanjem prosimo. On nas vedno gleda z ljubeznijo in nas zagotovo ne zapusti. Zato se v svojih težavah in potrebah zanesimo na Očeta, ki ne more biti brez nas in ki nas vedno opazuje, ter z zaupanjem in upanjem radi molimo očenaš.

BESEDE NAŠIH PASTIRJEV

Papež Leon XIV. pri homiliji na nedeljo Svete Trojice, ob jubileju športa, 15. junija:

Vsaka dobra človeška dejavnost nosi v sebi odsev Božje lepote in šport je zagotovo med temi. Navsezadnje Bog ni statičen, ni zaprt sam vase. On je občestvo, živ odnos med Očetom, Sinom in Svetim Duhom, ki se odpira človeštvu in svetu. Teologija to resničnost imenuje perihorezis, to je »ples«: ples medsebojne ljubezni.

Iz te božanske dinamike izvira življenje. Ustvaril nas je Bog, ki mu je všeč in se veseli podarjanja bivanja svojim stvaritvam, ki se »igra«. Nekateri cerkveni očetje celo pogumno govorijo o Deus ludens, Bogu, ki se zabava. Zakaj nam šport lahko pomaga pri srečanju s Troedinim Bogom? Ker zahteva gibanje sebe proti drugemu, seveda zunanjemu, predvsem pa tudi notranjemu. Brez tega je (šport) skrčen na sterilno tekmovanje sebičnosti. Gre za razdajanje za druge – in če ste res športnik, to velja tudi onstran rezultata. Sveti Janez Pavel II. je o njem govoril takole: »Šport je veselje do življenja, igra, praznovanje, in kot takega ga je treba ceniti [...] tako da se povrne njegova zastonijskost, sposobnost spletnja prijateljskih vezi, spodbujanja dialoga in odprtosti drug do drugega,

[...] nad strogimi zakoni proizvodnje in potrošnje ter kakršnim koli drugim čisto koristoljubnim in hedonističnim razmišljanjem o življenju.«

Dragi športniki, Cerkev vam zaupa lepo poslanstvo: biti v svojem delovanju odsev ljubezni troedinega Boga v dobro vas in vaših bratov. Pustite se vključiti v to poslanstvo z navdušenjem: kot športniki, kot trenerji, kot društva, kot skupine, kot družine.

MAŠNIŠKO POSVEČENJE

Letos bosta v Sloveniji posvečena samo dva novomašnika:

Matija Golob iz župnije Šmartno pri Litiji za ljubljansko nadškofijo. Posvečen bo 29. 6. ob 16.00.

Ambrož Brezovšek OFMCap iz župnije Vojnik.

Posvečen bo 27. 6. v celjski stolnici.

Oba novomašnika vam priporočamo v molitev. Molimo tudi za nove duhovne poklice.

DOGODKI PRED NAMI

- **V ponedeljek, 23. 6.,** bo sveta maša za domovino ob dnevu državnosti. Lepo vabljeni!
- **V torek, 24. 6.,** bo ob 20.00 koncert ženskega zbora Delaware iz ZDA. Lepo vabljeni!
- **V sredo, 25. 6.,** bodo v stolnico ob svetem letu poromali romarji iz župnije Ljubno.
- **V četrtek, 26. 6.,** bo ob godu sv. Jožefmarija Escrivaja sveto mašo ob 18.30 daroval škof dr. Franc Šuštar.
- **V petek, 27. 6.,** na slovesni praznik Srca Jezusovega, bodo svete maše po prazničnem redu. Lepo vabljeni!
- **V nedeljo, 29. 6.,** bo v stolnici ob 16.00 mašniško posvečenje. Lepo vabljeni!

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 22. 6.: 12. nedelja med letom**
- **Ponedeljek, 23. 6.:** sv. Jožef Cafasso, redovnik
- **Torek, 24. 6.:** rojstvo Janeza Krstnika, slovesni praznik
- **Sreda, 25. 6.:** sv. Viljem iz Vercellija, opat, **dan državnosti**
- **Četrtek, 26. 6.:** sv. Ciril Aleksandrijski, škof, cerkveni učitelj
- **Petek, 27. 6.: SRCE JEZUSOVO, slovesni praznik**
- **Sobota, 28. 6.:** Marijino Brezmadežno Srce
- **Nedelja, 29. 6.: PETER IN PAVEL, apostola**

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH:
tudi ob 16.00

NEKATERI CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan 8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja 15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim, 15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

SVETE MAŠE V MESECU JULIJU IN AVGUSTU NE BO SVETIH MAŠ:

ob 10.30: med delavniki

ob 12.30: ob nedeljah

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<https://zupnija-lj-stolnica.rkc.si>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
@stolnica

